

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22.9.2009 v trestní věci obviněného R[REDAKCE] M[REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE],
t a k t o :

K odvolání Okresního státního zástupce v Chebu se podle § 258 odst.1 písm.b), e) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 13.7.2009, sp.zn. 2 T 80/2008, v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že podle § 307 odst.1 trestního řádu se trestní stíhání obžalovaného R[REDAKCE] M[REDAKCE] pro skutek uvedený v obžalobě Okresního státního zástupce v Chebu ze dne 15.8.2008, sp.zn. 3 Zt 221/2007, dle něhož měl dne 27.7.2007 kolem 15.15 hod. po předchozím požití alkoholu řídit osobní vozidlo značky Peugeot 306, registrační značky [REDAKCE], po silnici č. I/21 z obce Trstenice, okr. Cheb, směrem na Chodovou Planou, okr. Tachov, přičemž nepřizpůsobil svoji jízdu svému zdravotnímu stavu – zvýšenému krevnímu tlaku a v důsledku svého zdravotního stavu v kombinaci s požitým alkoholem v úseku na 22,156 km při průjezdu mírnou pravotočivou zatáčkou při krátkodobém útlumu vědomí vjel do protisměru, kde se čelně srazil s protijedoucím osobním automobilem tovární značky Škoda Forman, registrační značky [REDAKCE], řízeným poškozeným K[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE], v důsledku střetu vozidel došlo ke zranění K[REDAKCE] S[REDAKCE], který utrpěl zlomeninu 2.-5. záprstní kosti s vymknutím 5. záprstní kosti levé dolní končetiny v oblasti hlaviček těchto kůstek a pohmoždění hlavy s krevním výronem v oblasti záhlaví s omezením v obvyklém způsobu života po dobu přiložení sádrového obvazu od 27.7.2007 do 29.8.2007 a poté po dobu rehabilitace do 24.9.2007, ke zranění spolujezdkyně poškozené K[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE], sedící na předním sedadle, která utrpěla podvrtnutí a natažení krční páteře, pohmoždění levého kolene a prstů ruky s omezením v obvyklém způsobu života po dobu nošení znehybnujícího límce od 27.7.2007 do 16.8.2008 a dále po dobu rehabilitace do 26.10.2007 a ke zranění dalších spolujezdekýň sedících na zadních sedadlech, a to nezletilé N[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE], která utrpěla pohmoždění s oděrkami na levém rameni a paži bez omezení v obvyklém způsobu života, a nezletilé E[REDAKCE] S[REDAKCE], nar. [REDAKCE], která utrpěla drobné povrchní oděrky a pohmoždění levého zápěstí bez omezení v obvyklém způsobu života, přičemž orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger bylo u obviněného zjištěno 0,46 g/kg alkoholu a následnou zkouškou metodou plynové chromatografie bylo v jeho krvi zjištěno 0,38 g/kg alkoholu, kvalifikovaný jako trestný čin podle § 224 odst.1, 2 trestního zákona, **podmíněně zastavuje**.

Podle § 307 odst.2 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání **šesti (6) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný R[REDAKCE] M[REDAKCE] uznán vinným ve shodě s podanou obžalobou s tím, že bylo upřesněno zranění poškozené K[REDAKCE] S[REDAKCE] tak, že jí zranění způsobilo trvalé následky v podobě chronické bolesti krční páteře.

Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako trestný čin ublížení na zdraví dle § 224 odst.1, 2 tr.zák. a podle § 24 odst.1 tr.zák. bylo upuštěno od potrestání.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v neprospěch obžalovaného odvolání do výroku o trestu, kterým bylo podle § 24 odst.1 tr.zák. upuštěno od potrestání. Namítá, že v tomto případě nedošlo ke splnění zákonných znaků – spáchání činu menší nebezpečnosti pro společnost a uvedený závěr neumožňuje ani povaha spáchaného činu. I dle závěru nalézacího soudu se obžalovaný dopustil trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst.1, 2 tr.zák., tedy činu se sazbou odnětí svobody od šesti měsíců do pěti let. Jednou z příčin způsobení dopravní nehody obžalovaným byla rovněž skutečnost, že tento byl v době řízení osobního automobilu pod vlivem alkoholu. I když ovlivnění alkoholem nebylo nikterak vysoké, mohl je předvídat, neboť jak sám uvedl u hlavního líčení, tak do půlnoci před dnem, kdy spáchal nehodu, požil větší množství alkoholických nápojů, na které není zvyklý. V den nehody pak minimálně jedl a přistoupil k řízení automobilu na poměrně dlouhé trase. Při nehodě pak způsobil těžkou újmu na zdraví hned dvěma osobám a dalším dvěma nezletilým drobná zranění. Jedná se tedy o poměrně závažný trestný čin, i když spáchaný formou nedbalosti. Za situace, kdy při odsouzení a uložení trestu obžalovanému hrozí následky v podobě ztráty zaměstnání, by bylo vhodnější a v souladu se zákonem zvážit rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst.1 tr.ř. U tohoto opatření by pak bylo zaručeno další sledování jednání obviněného ve zkušební době. V případě, že nalézací soud neshledá splnění podmínek ve smyslu § 307 odst.1 tr.ř., bude pak na místě uložení přiměřeného podmíněného trestu odnětí svobody za současného uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Navrhl proto, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek a ve věci rozhodl navrhaným způsobem. Ve veřejném zasedání pak státní zástupce navrhl uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem a trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel, případně napadený rozsudek zrušit a věc vrátit okresnímu soudu.

Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti němuž směřovalo podané odvolání, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

Krajský soud tedy k odvolání státního zástupce přezkoumával toliko výrok o trestu, respektive výrok, jímž okresní soud podle § 24 odst.1 tr.zák. upustil od potrestání. Výrok o vině nebyl podaným odvoláním napadán. Pokud jde o výrok o trestu, odvolací soud se ztotožnil s alternativním návrhem státního zástupce v písemném zdůvodnění odvolání, tedy že by na místě bylo spíše podmíněné zastavení trestního stíhání. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval, že nebýt nepatrného množství zbytkového alkoholu v krvi obžalovaného, bylo by možno použít i ustanovení § 307 tr.ř. o podmíněném zastavení trestního stíhání, neboť obžalovaný by splnil tímto ustanovením požadované podmínky. Platná judikatura sice poukazuje na to, že pokud se na vzniku dopravní nehody podílel alkohol, není vhodný postup podle § 307 tr.ř., vždy je však nutné přihlížet ke konkrétním okolnostem případu. V dané věci bylo zjištěno, že obžalovaný měl v době dopravní nehody v dechu 0,46 g/kg alkoholu a metodou plynové chromatografie bylo v jeho krvi zjištěno 0,38 g/kg alkoholu. Jednalo se navíc o zbytkový alkohol. Lze mít tedy zato, že takováto hladina alkoholu v krvi obžalovaného není překážkou pro postup dle § 307 tr.ř., zejména za situace, kdy není jednoznačně zřejmé, že právě přítomnost alkoholu v krvi obžalovaného měla vliv na dopravní nehodu.

O postupu dle § 307 tr.ř., tedy o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného by měl zásadně rozhodovat soud nalézací. Judikatura, která se k tomuto postupu vztahuje, však řeší především takové případy, kdy okresním soudem dochází k uložení trestu a proto by dle ní neměl o zastavení trestního stíhání rozhodovat odvolací soud. V daném případě však okresní soud upustil od potrestání. Nelze také přehlédnout, že daná trestní věc je starší dvou let a odvolací soud má zato, že další protahování řízení již není možné. Proto postupoval za použití § 258 odst.1 písm.b), e) a § 259 odst.3 tr.ř. a sám dle § 307 odst.1 tr.ř. trestní stíhání obžalovaného pro skutek uvedený v podané obžalobě podmíněně zastavil. Obžalovaný totiž splňuje všechny podmínky tohoto ustavení, neboť se dopustil trestného činu, jehož horní hranice trestu nepřesahuje pět let, k činu se doznal, dopravní nehodu nahlásil pojišťovně, která hradila způsobenou škodu, a sám navíc poškozeným poskytl další peněžitou pomoc. Vzhledem k osobě obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán, ani projednáván pro žádný přestupek a to ani v souvislosti s řízením motorových vozidel, lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. S ohledem na časový odstup od dopravní nehody a vzhledem k tomu, že po celou dobu měl obžalovaný zadržen řidičský průkaz, byla stanovena podle § 307 odst. 2 tr.ř. zkušební doba podmíněného zastavení v trvání šesti měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 22.09.2009

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková

